

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI**din 16 aprilie 2014****privind transferul de unități ale cantității atribuite în contul de depozit al părții la Protocolul de la Kyoto pe care aceasta îl deține în registrul Finlandei***[notificată cu numărul C(2014) 2475]*

(2014/224/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta ⁽¹⁾, în special articolul 3,

întrucât:

- (1) Decizia 2006/944/CE a Comisiei ⁽²⁾ stabilește nivelurile de emisii alocate Uniunii și statelor sale membre pentru prima perioadă de angajament, în temeiul Protocolului de la Kyoto.
- (2) Decizia 2010/778/UE a Comisiei ⁽³⁾ modifică Decizia 2006/944/CE prin stabilirea nivelurilor finale de emisii respective alocate Uniunii și fiecărui stat membru și prin stipularea faptului că Uniunea emite diferența aritmetică finală de 19 357 532 de tone de dioxid de carbon echivalent dintre nivelurile de emisii ale Uniunii și suma nivelurilor de emisii alocate statelor membre sub formă de unități ale cantității atribuite. În plus, decizia respectivă prevede transferul a cinci milioane din aceste unități ale cantității atribuite din registrul Uniunii către contul de depozit al părții la Protocolul de la Kyoto pe care aceasta îl deține în registrul Danemarcei.
- (3) În contextul adoptării Deciziei 2010/778/UE a fost recunoscut faptul că transferul a cinci milioane de unități ale cantității atribuite către Danemarca nu aduce atingere dreptului de proprietate asupra excedentului aritmetic rămas al Uniunii.
- (4) În decembrie 2011, în cadrul celei de a 17-a conferințe a părților la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCONUSC”), care a avut loc la Durban, a fost adoptată Decizia 2/CMP.7 a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto („decizia de la Durban”). Decizia respectivă stabilește norme contabile referitoare la exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură („LULUCF”), pentru o a doua perioadă de angajamente în temeiul Protocolului la CCONUSC încheiat la Kyoto („Protocolul de la Kyoto”).
- (5) Decizia de la Durban se abate în mod semnificativ de la normele contabile anterioare convenite în temeiul Protocolului de la Kyoto pentru prima perioadă de angajament. Decizia 16/CMP.1 a Conferinței părților care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto, adoptată în cadrul celei de a 11-a conferințe a părților la reuniunea CCONUSC, care a avut loc la Montreal în decembrie 2005, prevede anumite limite, prezentate în anexa la decizia menționată anterior, pentru angajamentele părților din cadrul primei perioade de angajament a Protocolului de la Kyoto. Decizia 16/CMP.1 prevede, de asemenea, posibilitatea ca părțile să depășească limitele respective prin compensarea emisiilor nete („debite”) rezultate din activitățile de împădurire, reîmpădurire și despădurire, în temeiul articolului 3 alineatul (3) din Protocolul de la Kyoto, cu absorbțiile nete („credite”) care rezultă din activitățile de gestionare a pădurilor, în temeiul articolului 3 alineatul (4) din Protocolul de la Kyoto. Această normă contabilă este denumită, în general, norma de compensare. Decizia de la Durban nu prevede o astfel de normă de compensare pentru cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto.

⁽¹⁾ JO L 130, 15.5.2002, p. 1.⁽²⁾ JO L 358, 16.12.2006, p. 87.⁽³⁾ JO L 332, 16.12.2010, p. 41.

- (6) Normele contabile stabilite în Decizia de la Durban prevăd o limită pentru utilizarea creditelor care rezultă din activitățile de gestionare a pădurilor pentru a ține seama de un angajament de reducere a emisiilor în cea de a doua perioadă de angajament a Protocolului de la Kyoto. În conformitate cu decizia menționată anterior, o parte nu poate folosi mai multe credite provenite din activitățile de gestionare a pădurilor decât echivalentul a 3,5 % din emisiile sale, cu excepția LULUCF, în anul sau perioada de referință pentru respectarea angajamentului său de reducere a emisiilor.
- (7) Modificările la normele contabile din sectorul LULUCF, astfel cum au fost stabilite în Decizia de la Durban, au un impact semnificativ asupra modului în care părțile contabilizează activitățile din sectorul LULUCF în a doua perioadă de angajament. Date fiind variațiile geografice din sectorul terenurilor și marea diversitate de circumstanțe naționale în acest sens, diferențele de impact la nivelul statelor membre sunt considerabile. Excluderea normei de compensare din normele contabile stabilite în Decizia de la Durban are impact asupra îndeplinirii angajamentelor părților în a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto. Această situație este relevantă în mod special pentru țările cu suprafețe întinse de păduri, deoarece condițiile din sectorul LULUCF diferă de la o țară la alta.
- (8) În concluziile sale din 9 martie 2012, Consiliul a recunoscut impactul modificărilor aduse normei contabile de compensare pentru a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, admitând particularitățile țărilor bogat împădurite, în special în ceea ce privește „posibilitățile limitate ale acestora de a-și acoperi emisiile din împădurire, reîmpădurire și despădurire prin gestionarea extinsă a pădurilor cu rol de absorbant”. În același timp, Consiliul a invitat Comisia „să examineze diferite opțiuni în vederea identificării unei soluții satisfăcătoare, asigurând totodată integritatea de mediu”.
- (9) În 2012, Consiliul a recunoscut situația specifică a țărilor bogat împădurite și în cadrul procedurii care a condus la adoptarea Deciziei nr. 529/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind normele de contabilizare și planurile de acțiune referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură ⁽¹⁾, astfel cum reiese din trimiterea la condițiile de mediu din țările bogat împădurite inclusă în preambulul la decizia respectivă.
- (10) Finlanda și-a exprimat în repetate rânduri îngrijorarea în ceea ce privește debitele provenite din despăduririle practice în sectorul LULUCF ca urmare a modificării normei de compensare a în Decizia de la Durban. Finlanda pare a fi afectată de aplicarea Deciziei de la Durban într-un mod specific și unic. Evaluările curente arată că Finlanda este singurul stat membru pentru care limita anuală de 3,5 % ar însemna că țara nu își poate acoperi debitele rezultate din activitățile de împădurire, reîmpădurire și despădurire prin creditele rezultate din activitățile de gestionare a pădurilor în cadrul contabilizării angajamentului său în a doua perioadă de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto.
- (11) Pentru a ține seama de situația specială și unică a Finlandei, Uniunea ar trebui să transfere Finlandei o cantitate totală care nu ar trebui să depășească zece milioane de unități ale cantității atribuite din excedentul aritmetic prevăzut în Decizia 2006/944/CE, astfel cum a fost modificată prin Decizia 2010/778/UE. Această cantitate totală ar trebui să servească scopului unic de acordare a unei compensații excepționale Finlandei pentru impactul modificării normei de compensare, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a-i permite să respecte angajamentele din cea de a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto.
- (12) Transferul în cauză ar trebui să se efectueze cât mai curând posibil și înainte de sfârșitul perioadei de ajustare corespunzătoare primei perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, cu condiția ca în registrul Uniunii să fie disponibile unități ale cantității atribuite și în momentul în care a fost soluționat sau rezolvat angajamentul privind Croația, astfel cum se prevede în Protocolul privind anumite modalități referitoare la un posibil transfer excepțional de unități ale cantității atribuite emise în temeiul Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice către Republica Croația, precum și la compensația conexă, protocol la Tratatul privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană ⁽²⁾.
- (13) Utilizarea de către Finlanda a acestor unități ale cantității atribuite nu trebuie să depășească creditele rezultate din activități de gestionare a pădurilor desfășurate în Finlanda a căror utilizare este interzisă, în conformitate cu alineatul (13) din anexa la Decizia de la Durban. Comisia a ținut seama în mod corespunzător de angajamentul Finlandei de a anula toate unitățile cantității atribuite care ar mai putea rămâne în urma acestui transfer la sfârșitul celei de a doua perioade de angajament.

⁽¹⁾ JO L 165, 18.6.2013, p. 80.

⁽²⁾ JO L 112, 24.4.2012, p. 92.

(14) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului privind schimbările climatice,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) O cantitate maximă de zece milioane (10 000 000) de unități ale cantității atribuite menționate la articolul 2 din Decizia 2006/944/CE este pusă la dispoziție cu scopul de a permite respectarea angajamentelor asumate de Finlanda în a doua perioadă de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto.

Administratorul central al registrului Uniunii transferă, cât mai curând posibil și înainte de sfârșitul perioadei de ajustare corespunzătoare primei perioade de angajament din cadrul Protocolului de la Kyoto, o cantitate totală care nu depășește zece milioane (10 000 000) de unități ale cantității atribuite în contul de depozit al părții la Protocolul de la Kyoto pe care aceasta îl deține în registrul Finlandei.

(2) Transferul menționat la alineatul (1) se face cu condiția ca în registrul Uniunii să fie disponibile unități ale cantității atribuite și în momentul în care a fost soluționat sau rezolvat angajamentul privind Croația, astfel cum se prevede în Protocolul privind anumite modalități referitoare la un posibil transfer excepțional de unități ale cantității atribuite emise în temeiul Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice către Republica Croația, precum și la compensația conexă, protocol la Tratatul privind aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 16 aprilie 2014.

Pentru Comisie
Connie HEDEGAARD
Membru al Comisiei
